

'Αλλ' ὄμως ἄφοβος ἐγὼ πρὸ τούτων τῶν κινδύνων,
ἴτε, ξιφήρης ἐκρωθῶ ὅτ' ἔξη τῶν Ἑλλήνων,
τοὺς ἐκλογεῖς ἴσθην κἀλπην σας καλίσσ' εὐφροσύνας,
ὑποψηφίους Βουλευτὰς ἐν σᾶς ἰδῆ τὸ γένος,
μὴ δείξετε πῶς τῆς Τουρκικῆς ὁ πόλεμος ἐκείνος
ἐκούρασε τὸ σῶμα σας καὶ τῆς ψυχῆς τὸ σθένος.

Μαρσόν, μὲ φλέγουσαν ψυχῆν
ἀρήτε τὸν Στρατῶνα,
δείξετε θάρρος καὶ ἄντοχην
καὶ ἴσθον ἐντὸς ἀγῶνα.

Μαρσόν, ἐμπρός μας νὰ περνοῦν
σπαθάτοι γιὰ κουβέντα,
καὶ ἴσθ' οἱ Στρατῶνες νὰ γενοῦν
ὡς εἶδος Παρλαμέντα.

Ντούρα ἴσθην κἀλπην νὰ σταθῆ
μὲ στρατιὰ σφριγῶσα,
νὰ γίνῃ ἡ γλῶσσα τῆς σπαθῆ
καὶ τὸ σπαθὶ τῆς γλῶσσα.

Κάτω πολέμου φτερωτοῦ
καὶ ἔξη καὶ τουφεκία,
καὶ τὰ ταμπούρα του Στρατοῦ
νὰ γίνουσι τουμπλέκια.

Συμπᾶτε μὲ καταρροῇ
ὅτ' ὀσπίσιμα τῆς διάνας,
καὶ λέτε βράδυ καὶ πρωὶ
λόγια τῆς καρδιάνας.

Καλὰ ποῦ δὲν νικῆσαμε, καλὰ ποῦ πίσω χάναμε,
ἂν δυστυχῶς κερδίζαμε ποῖος ξέρει τί θὰ χάναμε.
Ἐμεῖς καὶ ἂν νικηθῆκαμε, μὴ πήραμε τὴν Κρήτην,
καὶ ὅστου Σουλτάνου τοῦ Χαμίτ ἐμπήκαμε τὴ μύτην,
καὶ ἂν δείξαμε τὰ πίσω μας τὰ πόσον σειαστὰ
μὲ τὴν ὀπισθοδρόμην πηγαίνομε μπροστὰ,
καὶ ἄς μάθουσι τώρα παρ' ἐμοῦ καὶ ὁ δόπ τῆς σφαίρας πόλοι
πῶς οἱ Ρωμοὶ κολώνοντας θὰ φθάσουσι μὲς ἴσθην Πόλι.

Ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἐσκόπευ' ἐν ἀνέσει
τοὺς μεμψιμοίρους Βουλευτὰς ἀφεύκτως νὰ καλέσῃ,
ἄλλὰ τοῦ κράτους ἡ δουλειὰ παραποῖσι τὸν πνίγει,
μὴ βλέπει καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου πῶς ἐπείγει.

Μάθετε, ζῦλα τῆς Βουλῆς,
πῶς τοῦτος ὁ μουστακαλῆς
δὲν εἶναι τώρα στωϊκὸς
καὶ ἔργάζεται κομματικῶς.

Πολλοὶ μὲ γλῶρον στόματα
σ' ἤκουσαν ὅτ' ὀδοὶ,
καὶ εἶδε καὶ αὐτὸς πῶς κόμματα
δὲν στέκουσι ἰδεώδη,
καὶ ἔγινε νέος πρακτικὸς
καὶ ἔργάζεται κομματικῶς.

Καὶ ἔβγαλε καὶ ἓνα Πρόγραμμα, ποῦ τόσα κίβει ρίβει
καὶ γίωτα δὲν τοῦ λείπει,
Πρόγραμμα, ποῦ τὸ πρόσωπαν ἐλευθεροὶ καὶ σκλάβοι
μὲ τόσο καρδιεκούσι.
Πρόγραμμα, ποῦ ζυμώθηκε μὲ μὴ καινοῦρα πᾶστα...

(Ὁ Περικλῆς σηκώνεται καὶ τοῦ φωνάζει μπάστα).

Φ. — Πρόγραμμα, θέμα κύριον καθημερινῆς καὶ σχολῆς,
ποῦ ὅτ' ἄγραπτὰ τὸν ἄλαλον τὸν εἰδεῖς στωϊκῶλον,
Πρόγραμμα πολυεπίλων, ποῦ λέγουσι δτι μολὶς
μῆσα ἴσθης Κυβερνήσεως ἐχώρασε τὸ φύλλον.

Πρόγραμμα σὰν ἀπάντησις, ποῦ μᾶς τὴν εἶχε τάμμα,
Πρόγραμμα σὰν ἐπιστολὴ καὶ ἐπὶ συστάσει γράμμα,
Πρόγραμμα, μὸχθον γίννημα, ποῦχει καὶ τὸνομά του,
ποῦ σὰν παιδί ἴσθον δάσκαλο λεί το μᾶθημά του.

Πρόγραμμα, ποῦ τὸ μάκρος του τὸ βλέπει μὲ τρομάρα,
Πρόγραμμα, ποῦ ἔσθῳμανε χρόνια βουβαμάρα,
λιμὴν γαλήνης περισσῆς
γιὰ τὴν σκαφίδα τῆν σαβῆν,
σταυρὸν χαράξας Μωῦσῆς
δίταψε τὴν Ἐρυθρᾶν.

Πρόγραμμα περιλάλητον σὰν γιατρικὸν, σὰν τίλιον,
ποῦ θέλει κόλλημα παντοῦ σὲ τοίχους καὶ ἀγκυράρια,
νὰ τὸ διαβάξῃς τρεῖς φοραὶς τὴ ἴμερα μὲ τὸν ἥλιο
καὶ τρεῖς τὴν νύκτα μὲ τὸ φῶς, ποῦ ρίχουσι τὰ φανάρια.

Πρόγραμμα, ποῦ μέρωνυκα γιὰ τοῦτο θὰ μιλῶσω
πρὸς Περικλίτου καὶ πρὸς σᾶς, μουγγεὶ θεμιστοπόλοι,
Πρόγραμμα, ποῦ ἴσθ' ῥάχη μου καὶ ἔγὼ θὰ τὸ κολλήσω
καὶ ἔδω καὶ ἐκεῖ θὰ στίκνυμαι νὰ τὸ διαβάξουσι ὄλοι.

Καὶ τώρα ποῦ καὶ ὁ δῶ μας χυρὸς κουδοῦνας κτύπουσι
μ' αὐτὴν τὴν συνεδρίαν ἰσοῦσαν τοὺς τύπους,
τὸ Σύνταγμα τὸ κείμενον καὶ κάθε μας λιμπρέτο,
πάμα, βρὶ Περικλίτο,
καὶ ὡς τράγος τοῦ Συντάγματος τὸ ἄγριον χαμῶσου
καὶ τὸ κουδοῦσι τῆς Βουλῆς κρέμαστο ὅτ' ὀλοῦμαι σου,
καὶ βγάτο ἴσθον περίπατο
καὶ κούνα το καὶ κτύπα το.

Ἔθρος ἀλληλογραφίας φανερὰς τε καὶ κρυφίας.

Μόνον αὐτοὺς, ποῦ γράφονται συνδρομηταὶ σ' ἐμᾶς
καὶ κατ' εὐθείαν ἴσθον εὐρωπὴν ἐμβάδου συνδρομὰς,
μόνον αὐτοὺς συνδρομητὰς θὰ γράφω ὅτ' ὀλοῦμαι σου,
μόνον ἐκείνοι θάχουσι μαζὶ μας νταρβερὶ.

Τῶν «Παιδῶν ἡ Διέπεισι» ἰθὺθως βιβλίον
ἐπὶ τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας
τῆν τοῦ Νεῖλου Πράντα, γράβην ἐν τῇ Γαλλίᾳ
καὶ ἀπεκρίθησαν δημοτικῶς τὴν μέγαν ἰσοχίην.
ματῆρασι τοῦ Παλαμῆ νεωρόδου καὶ ταῖσιν
καὶ Σπύρου Ἀδάμου πρῶτος καὶ πάλαισιν φοχῆν.

Τίς ἴσθον ὁ Μισοῦλις πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως,
ὁ δεσποτικὸς ναυμάχος τῆς Τουρκικῆς κλάσεως,
καρνανεὶ βιβλίον τοῦ Κωνσταντίνου Ράβου,
Καθηγητοῦ στούλου τοῦ Ναυτικοῦ μας κλάδου.

Ἐπεσολόγον λαμπρὸν καὶ ἔξῃον ἐν τοῖς πρώτοις
τῆς βιβλίου καὶ ἡ Φιλία τοῦ Βόλου ἄειρήνης
πρὸς ἀνεκρίσασιν κινδῶν τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς.
θὰ γράβῃ κάθε λόγιος καὶ κάθε κωμικῆς.

Ἐκ τῆν προσημῆν τοῦ τίκνου τῶν Πατριῶν Βασιλεῦδος,
πνευτοῦ καλλιμάδου,
στίχους ἔβραλεν ἀφαιρῶς Ἰνδοῦσιν καὶ ἐκείνοις
ὁ Συνεδριὸς ὁ Μῆμος.

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ μας τὸ Γραφεῖον, ὄλο μέτρα καὶ ρυθμὸς,
ἴσθον Πιννακωτῶν τὸν δρόμον, δεκαπέντε ἀριθμὰς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ατον και πέμπτον αριθμούμεν χρόνον
 Έβρα μας ή πόλις ή τών Παρθενώνων.

Έτος χίλια κι' όκτακόσια κι' έννενήκοντα κι' όκτω.
 τόν Έτəm-Πασσά για δωρο σας χαρίζω διαλεκτώ.

Όγδόη Νοεμβρίου κι' είκοστή,
 άτμόσφαιρα και κρύα και ζεστή.

Έξασκόα και σαράντα
 κι' εϋτυχία κατά πάντα.

**Νέος Προμηθεύς Δεσμώτης,
 φαντασματογορία πρώτης.**

κύριος Προδικουργός σάν Προμηθεύς δεμένος
 φωνάζει προς τό γένος,
 ως είδος γύψ άχόρταγος άνοιγει μέγα στόμα
 κρείε τό σηκότι του κάθε του κράτους κόμμα).

μέ τοσμπέρια να περνά
 και χωρίς διασεκδάσεις.

Μίτρα για τούς ποδογούρους,
 μέτρα για τούς καλογέρους,
 μέτρα για τά δύο γένη
 και για κάθε τραγογένη.

— Δίος αϊθέρ και σεις πνοαι ταχύπτεροι πετώσα,
 σεις πηγαί τών ποταμών και τών χειμάρρων τόσαι,
 όψια γελάσματα κυματισμών ποταίων,
 άτάν ύδατα κι' έλών πολλών τε και παντοίων,
 πάσα πηγή,
 παμμήτορ γή,
 τόν πανόπτην ήλιον ως θεατή καλώ,
 τάς δόνας μου, τάνήμισα τά πάθη,
 καιρόν έφρόντιζα τό στόμα να σφαλώ
 γασα με τό Πρόγραμμα ταύγα και τό καλάθι.

Μίτρα πώς βλαστούς γενναίους οι ποδόγυρο: να κρύβουν,
 μέτρα πώς οι καλογέροι τό πιπτερι να τό τρίβουν,
 λήψις μέτρων πρακτικών
 και περι τών φυλακών,
 πώς τό κράτος καταϊκόους κι' ύποδίκους ν' άρματώνη
 και καθίνας από τούτους έλλους δέκα να σκοτώνη,
 έως ότου λείψουν όλοι διά στόματος μαχαίρας,
 κι' έτσι του λοιπού να μένη
 κάθε φυλακή κλεισμένη,
 και λεπτά να μη σκορπίζη τό Ταμίον 'στους άέρας.

Έλευθέρωσα τούς Κρήτας
 σιγηλός και μη λιμάρων,
 διευθίτιστα τάς κοίτας
 ποταμών τε και χειμάρρων.

Μίτρα και περι μελλούσης τών Έλλήνων εύνομίας
 κι' άληθούς Άστυνομίας,
 πώς κλητήρες δηλονότι
 'στην νταλικατίτσα πρώτοι
 να γυρίζουν κι' έδώ πέρα 'στάς κλεινάς ίσοτεράνους
 με Τσοιλιάδες παραλούς
 και να λόνουν με κοπάνους
 έλευθέρων άραλούς.

Μέτρα κι' ή Παιδεία θέλει
 και τό φαρδομάνικο,
 τίλματα ζηραίνω κι' έλη
 ως να 'πης λουκάνικο.

Μίτρα τόσης προθυμίας
 και περι Δικονομίας,
 και Κωδίκων
 Άστικών,
 και Ναυτικων
 κι' άστακών.

Μέτρ' άμέτρητα δι' όλα,
 'στών άέρα μία τομπκα,
 'εγια λέσα κι' 'εγια μέλα,
 λίρ μπαλιέρ και ταβλαμούμπκα.

Μίτρα περι τώσων Δήμων τής ισάτης συμφοράς
 και σπαθάτων τής Ελλάς,
 πώς να γίνη μετ' όλίγων
 λεγεών ύποστρατήγων.

Μίτρα και για τά μπουστάνια,
 μέτρα και για τά φουστάνια,
 γυναικίων να γίνη πλάσι
 ήρωις άληθινά.

